

JURYRAPPORT BUMA ZILVEREN HARP 2008

ROOM ELEVEN

De biografie van Room Eleven leest als een spannend jongensboek, met een meisje in de hoofdrol. Zangeres Janne Schra hangt op een prikbord in het Utrechtse conservatorium een briefje op waarin ze verklaart op zoek te zijn naar een zielsverwant om liedjes mee te schrijven. Zo ontmoet ze gitarist en componist Arriën Molema en samen beginnen ze te werken aan eigen materiaal.

Hun debuutoptreden is tijdens de Amsterdamse Uitmarkt van 2004. Het eerste album *Six White Russians & A Pink Pussycat* verschijnt in 2006, en presenteren ze tijdens het North Sea Jazz Festival in hetzelfde jaar. Ze winnen een Essent Award en staan op Noorderslag, Oerol en het bevrijdingsfestival op twee locaties. Ze verkopen Tivoli en Paradiso uit. Ze treden op tijdens het Montreal Jazz Festival in Canada en behalen de platina status met hun eerste album.

Een vliegende start, maar 2008 brengt nog meer successen. Via MySpace, want zo gaat dat tegenwoordig, schreeuwen vele Japanse fans om optredens in Japan. En zo kan het dat Room Eleven binnen een paar jaar na oprichting zes optredens in Japan geeft.

Daarna reist de groep af naar New York, waar ze de Amerikaanse zangeres Dayna Kurtz ontmoeten. Kurtz had namelijk positief gereageerd op een e-mail van Janne met de brutale vraag of haar grote voorbeeld zin had in een duet. Kurtz stelde zelfs haar studio en vaste producer Randy Crafton beschikbaar. "Mmm... Gumbo?" verschijnt in april 2008 en toont een nog diverser geluid dan het eerste album. De titel van de plaat verwijst naar een traditioneel gerecht uit Louisiana. De muziek kent namelijk, net als het recept van Gumbo, een bijzondere mix van ingrediënten – zoals soul, jazz en folk – en benadrukt de veelzijdigheid van de groep.

Ondanks het succes blijft bescheidenheid de groep sieren. Ze stralen een onweerstaanbaar “sorry, wij kunnen er ook niks aan doen”-gevoel uit, maar hebben tegelijkertijd een vastberadenheid en een zekerheid die toont dat ze heel goed weten waar ze mee bezig zijn.

De jury waardeert en respecteert Room Eleven voor het feit dat ze geen probleem ziet in het verkennen van grenzen, geen last heeft van beperkingen en soms brutaalweg gewoon iets uitprobeert dat toevallig op hun pad komt. Room Eleven is *open minded* en dat zal hen zeker nog meer grote kansen bieden in de toekomst.

De jury vindt Room Eleven een echte “bandjes”-band en bewondert de kwaliteit en originaliteit die uit de muziek van Room Eleven klinkt.

Met de toekenning van de Buma Zilveren Harp spreekt de jury de wens uit dat het jongensboek maar mag uitgroeien tot een kloeke biografie van een lange, succesvolle carrière.